

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci navrhovateľa: **H., M.**, *právne zastúpeného JUDr. V. Š., advokátom so sídlom N.*, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Prievidzi**, Mariánska č. 6, 971 18 Prievidza, za účasti Slovenského pozemkového fondu Bratislava, Búdkova č. 36, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia odporcu č. OPU-160-2009/3689/840-C zo dňa 30. septembra 2009, a rozhodnutia č. OPU-160-2009/3688/841-C zo dňa 30. septembra 2009, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11Sp/34/2009-52 zo dňa 17. marca 2010 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11Sp/34/2009-52 zo dňa 17. marca 2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom zo dňa 17.03.2010 č.k. 11Sp/34/2009-52 potvrdil dve rozhodnutia odporcu zo dňa 30. septembra 2009 č. OPU-160-2009/3689/840-C a č. OPU-160-2009/3688/841-C a náhradu trov konania navrhovateľovi nepriznal.

Prvým rozhodnutím (č. OPU-160-2009/3689/840-C zo dňa 30.09.2009) odporca ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 5 zákona č. 518/2003 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách v znení neskorších predpisov a podľa § 9 ods. 4 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov (zákon o pôde) rozhodol tak, že navrhovateľ ako oprávnená osoba podľa § 4 ods. 1 a ods. 2 cit. zákona č. 229/1991 Zb., prípadne aj právni nástupcovia niektorých oprávnených osôb, všetci uvedení v bode 3 rozhodnutia, spĺňajú podmienky zákona o pôde ustanovené v § 6 ods. 1 písm. n/ - vyvlastnenie nehnuteľností bez vyplatenia náhrady, a oprávneným osobám alebo právnym nástupcom sa nepriznáva vlastnícke právo k nehnuteľnostiam v katastrálnom území P. uvedeným vo výroku rozhodnutia z dôvodu, že tieto pozemky sú v súčasnosti zastavané stavbami, ktoré neslúžia poľnohospodárskej ani lesnej výrobe, alebo sú vo vlastníctve fyzických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami k vydaniu, alebo tvoria koryto vodného toku, všetko podľa identifikácie parcel č. K2-1182/2008 zo dňa 30.10.2008. Ďalej rozhodol, že nepriznaním vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam nie je dotknuté právo oprávnených osôb na náhradu podľa § 11 ods. 2 alebo podľa § 16 zákona o pôde, ak o náhradu oprávnené osoby požiadajú Slovenský pozemkový fond Bratislava.

Podiely oprávnených osôb sú uvedené vo výroku rozhodnutia v bode 3 pod poradovými číslami 1 až 1011 v abecednom poradí.

V poradí druhým rozhodnutím (č. OPU-160-2009/3688/841-C zo dňa 30.09.2009) odporca rozhodol, že navrhovatelia ako oprávnené osoby spĺňajú podmienky zákona o pôde uvedené v § 6 ods. 1 písm. d/ – odňatie nehnuteľnosti podľa zákona č. 81/1949 Zb. o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov, a oprávneným osobám sa priznáva vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pozemkom v katastrálnom území P. a to parcelám KN-C č. X. – ostatná plocha o výmere 230 m² podľa geometrického plánu č. 117/09 overeného Správou katastra v Prievidzi dňa 30.04.2009, ďalej k parcele KN-C č. X. - ostatná plocha o výmere 3133 m², podľa geometrického plánu č. 117-B/09 overeného Správou katastra v Prievidzi dňa 30.04.2009 a k pozemku v katastrálnom území K., parcele KN-C č. X. – orná pôda o výmere 1673 m² podľa geometrického plánu č. 117-C/09 overeného Správou katastra v Prievidzi dňa 06.05.2009, pričom všetko ide o parcely, resp. časti pôvodných pozemno-knižných parcel, ktoré prešli do vlastníctva JRD v P. odňatím podľa zákona č. 81/1949 Zb.

Podiely oprávnených osôb sú uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3 pod poradovými číslami 1 až 892 v abecednom poradí.

Navrhovateľ je spoločnosťou oprávnených osôb, ktorých počet nie je sporný a nárok bol uplatnený včas.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že zhodne ako odporca po preskúmaní napadnutých rozhodnutí v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní nepovažuje za dôvodné

a schopné privodiť ich zrušenie. Zo zákona o pôde nevyplýva, že súčasťou reštitučných rozhodnutí má byť geometrický plán a že vydávané parcely majú byť v prírode vyznačené. Okrem toho prvým rozhodnutím bola navrhovateľovi priznaná len náhrada, ktorú realizuje Slovenský pozemkový fond Bratislava, Regionálny odbor Prievidza v lehote troch rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Právne irelevantná je námietka voči vecnému bremenu, pretože napadnutým rozhodnutím nebolo vôbec zriadené, a rozhodnutie č. OPU-523-2006/1750/725-C, v tomto konaní nemôže krajský súd riešiť. V rozhodnutí o reštitučných nárokoch nemá správny orgán povinnosť vysvetľovať dôvod a účel vyvlastnenia, toto vyplýva z vyvlastňovacieho rozhodnutia. Námietka, že odporca zavinil odpredaj majetku navrhovateľa povinnou osobou počas reštitučného konania je podľa krajského súdu nekonkrétna a nepodložená dôkazom, a preto na ňu súd neprihliadol vzhľadom na predmet rozhodnutia. Nebolo preukázané, že z parcely č. X. (navrhovateľ uviedol nesprávne číslo parcely 4006, ktorá vo výroku nie je uvedená), bola vyvlastnená väčšia výmera než 9664 m², preto nemožno ani tejto námietke navrhovateľa vyhovieť. Ostatné námietky, a to požiadavka na predloženie rôznej dokumentácie na dopravnú štruktúru, príp. rekultiváciu pôdy nemožno riešiť podľa zákona o pôde vzhľadom na rozsah jeho pôsobnosti uvedený v § 1. Podolovanie pôvodných pozemkov v súvislosti s ťažbou nerastov bolo možné riešiť podľa ust. § 11 ods. 3 zákona o pôde, avšak v danom prípade bola navrhovateľovi priznaná náhrada v zmysle § 11 ods. 2. Námietka o rekultivácii už vydaných pozemkov podľa iných rozhodnutí je v predmetnom konaní právne irelevantná.

Čo sa týka námietok navrhovateľa k druhému rozhodnutiu (č. OPU-160-2009/3688/841-C), krajský súd uviedol, že táto už bola zodpovedaná, keďže bola obsahom odvolania aj proti prvému rozhodnutiu, a taktiež aj námietka o predaji majetku tretím osobám. Geometrický plán bol zhotovený na náklady štátu, a nie je povinnosťou odporcu prizývať k jeho spracovaniu oprávnené osoby. Zákon o pôde nestanovuje ako náležitosť rozhodnutia geometrický plán a preto túto námietku navrhovateľa súd nepovažuje za dôvodnú, naviac odporca odňaté nehnuteľnosti fyzicky nevydáva oprávneným osobám. Taktiež zo zákona o pôde nemá odporca povinnosť odôvodňovať zmenu kultúry pozemkov a námietky týkajúce sa úbytku výmer a nevydania nehnuteľností sú podľa krajského súdu nedôvodné. Odporca napadnutým rozhodnutím vydal navrhovateľovi pozemky vo výmere, ktorú možno vydať a zbytok uvedených parciel, ktoré nie je možné vydať pre zákonné prekážky je riešený iným samostatným rozhodnutím. V napadnutom rozhodnutí sú vo výroku uvedené vydávané pozemky pod číslami z pozemkovej knihy, podľa evidencie KN-C a tiež ich výmera. Tvrdenie navrhovateľa, že rozhodnutie je nejasné a nezrozumiteľné je nedôvodné, pretože obsahuje údaje pre možný záznam vydávaných nehnuteľností do katastra.

Podľa krajského súdu odporca zistil skutkový stav dostatočne a spoľahlivo, vyvodil z neho správny právny záver, preto súd napadnuté rozhodnutia ako zákonné potvrdil. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil ust. § 250k ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť, rozhodnutia odporcu (zo dňa 30.09.2009 č. OPU-

160-2009/3689/840-C a č. OPU-160-2009/3688/841-C) zrušiť, vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie a priznať náhradu trov konania. Vytýkal krajskému súdu, že po vykonaní dôkazov navrhnutých účastníkmi konania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, preto rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho vyhodnotenia predložených dôkazov, nesprávneho právneho posúdenia, na základe čoho súd nesprávne rozhodol. Argumentoval, že súd nezobral v úvahu zákon č. 326/2005 Z.z., konkrétne jeho ustanovenie § 68 ods. 1, podľa ktorého „vlastníci stavieb, objektov a zariadení, ktoré boli do dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona vybudované na lesných pozemkoch bez príslušného povolenia, sú povinní usporiadať právne vzťahy do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.“ Lehota podľa zákona uplynula, pričom stavby tvoriace záťaž vydaných lesných pozemkov tam zostali, a navrhovateľovi zostali náklady na ich eventuálne odstránenie. Odporca a ani súd sa s námietkami v tomto smere nevyporiadali. Vlastnícke právo k lesným pozemkom nikdy neprešlo na iného vlastníka, pričom v napadnutých rozhodnutiach, v časti vlastníci sú opomenutí vlastníci N.SR (č. X.), C. (X.), Mestský úrad P. (X.), Horský komposesorát poz. spol. (X.), D.N.SR (599), R., Farnosť P. (X.).

Odporca sa vo svojich rozhodnutiach nevyporiadal s úbytkom pôvodných výmer, neuviedol a nezdôvodnil, kedy došlo k zmenám kultúr nevydaných ale aj vydaných nehnuteľností, ako aj zákonných rozhodnutí, ktoré tvoria prekážku vydania podľa zákona a nezaoberal sa nimi ani súd. Ak vo veci konajúci a rozhodujúci správny orgán nevykonal právne relevantné dôkazy v záujme náležitého ozrejmeneia skutkového stavu veci a tiež krajský súd nevykonal žiadne dôkazy, a to ani formou verifikácie vykonaných dôkazov zo strany správneho orgánu, je možné konštatovať, že nebol náležite zistený skutkový stav, čo je dôvodom na zrušenie rozsudku krajského súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože urobil všetko pre to, aby oprávneným osobám bolo vrátené to, čo im mohlo byť, resp. za tie časti parciel, ktoré nie je možné vydať v zmysle zákona o pôde, prípadne aj za budovy, ktoré im boli odňaté, boli odškodnení vo forme náhrady. Zotrval na svojom stanovisku, ktoré uviedol dňa 30.11.2009 k obidvom rozhodnutiam a zdôraznil, že tie nehnuteľnosti, resp. ich časti, za ktoré sa priznáva právo na náhradu z dôvodu existencie zákonnej prekážky vydania prešli do vlastníctva štátu v rozhodnom období, čoho dôkazom sú údaje v identifikácii parciel č. K2-1182/2008. Zvyšok parciel zostal vo vlastníctve fyzických osôb – podielnikov spoločenstva, a ak sú tu stavby postavené bez stavebného povolenia a neboli vyporiadané podľa zákona o lesoch č. 326/2005 Z.z., nie je to už vec, ktorú by mal v rámci reštitúcie riešiť správny orgán.

Rozhodnutím č. OPU-160-2009/3688/841-C sa vydávajú nehnuteľnosti alebo len ich časti, kde – podľa identifikácie parciel č. X. nie sú zákonné prekážky vrátenia vlastníctva. Za časti, kde sú prekážky vrátenia vlastníctva, ktoré nastali v rozhodnom období, správny orgán rozhodol iným rozhodnutím (č. OPU-160-2009/2593/816-C). Čo sa týka vlastníkov a oprávnených osôb, sú uvádzaní vo všetkých rozhodnutiach v abecednom poradí. Zoznam oprávnených osôb v prvom rozhodnutí je zoznamom zodpovedajúcim listu vlastníctva č. 7976

katastrálne územie P., vyhotoveným Správou katastra v P. dňa 02.03.2009 a na ňom v niektorých prípadoch sú zapísaní už právni nástupcovia pôvodných vlastníkov – bývalých podielnikov. Rozhodnutie zohľadňuje aj zmeny, ku ktorým medzičasom na liste vlastníctva došlo a to na základe dedičského konania, darovania, predaja podielov, atď., a logicky (nie že boli opomenutí) nie sú medzi nimi vlastníci na liste vlastníctva zapísaní pod č. X., lebo ide o vlastníkov – právnické osoby, o ktorých správny orgán v konaní podľa zákona o pôde nerozhoduje.

Zoznam oprávnených osôb v rozhodnutí č. OPU-160-2009/3688/841-C je zoznamom zodpovedajúcim listu vlastníctva č. X. katastrálneho územia P., ktorý bol správou katastra založený v súvislosti s nadobudnutím právoplatnosti predchádzajúcich rozhodnutí správneho orgánu v rokoch 1998-2002, teda v súvislosti s priznaním vlastníctva oprávneným osobám k nehnuteľnostiam – pasienkom, ktoré prešli do vlastníctva JRD v P. zákonom č. 81/1949 Zb. Správny orgán všetky oprávnené osoby identifikované podľa listu vlastníctva v rozhodnutiach, ktoré boli predmetom preskúmania zoradil v abecednom poradí a podobu rozhodnutia oprávnené osoby správneho orgánu diktovať nemôžu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 O.s.p. preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach podaného odvolania a konanie mu predchádzajúce bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.), keď dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým v spojenom konaní potvrdil dve rozhodnutia žalovaného správneho orgánu rozhodujúceho o reštitučnom nároku navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam podľa zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku (ďalej len „zákon o pôde“).

V poradí prvým, vyššie uvedeným rozhodnutím nepriznal navrhovateľovi vlastnícke právo k nehnuteľnostiam z dôvodu zákonnej prekážky s tým, že nepriznaním vlastníckeho práva nie je dotknuté právo oprávnených osôb na náhradu ak o náhradu požiadajú, a druhým rozhodnutím im priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam.

Účelom zákona o pôde bolo zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948-1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia. Zákon sa vťahoval na

- a) pôdu ktorá tvorí poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patrí, a v rozsahu ustanovenom týmto zákonom aj na pôdu, ktorá tvorí lesný pôdny fond,
- b) obytné budovy, hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti včítane zastavaných pozemkov,
- c) obytné a hospodárske budovy a stavby slúžiace poľnohospodárskej a lesnej výrobe alebo s ňou súvisiacemu vodnému hospodárstvu, včítane zastavaných pozemkov,
- d) iný poľnohospodársky majetok uvedený v § 20 (§ 1 ods. 1 vyššie cit. zákona č. 229/1991 Zb.).

Oprávnenu osobou je štátny občan Českej a Slovenskej federatívnej republiky, ktorý má trvalý pobyt na jej území a ktorého pôda, budovy a stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dobe od 25.02.1948 do 01.01.1990 spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1 (§ 4 ods. 1 zákona o pôde).

Podľa § 6 ods. 1 písm. n/ zákona o pôde oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti ktoré prešli na štát, alebo inú právnickú osobu v dôsledku

- *vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady*

Oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo inú právnickú osobu v dôsledku

- *odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov (§ 6 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde).*

Podľa § 9 ods. 1-7 zákona, nárok uplatní oprávnená osoba na pozemkovom úrade a zároveň vyzve povinnú osobu na vydanie nehnuteľnosti. Povinná osoba uzavrie s oprávnenu osobu dohodu o vydaní nehnuteľnosti do 60 dní od podania výzvy.

Pozemky alebo ich časti nemožno vydať v prípade, že pozemok bol po prechode alebo prevode do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby zastavaný; pozemok možno vydať, ak stavba nebráni poľnohospodárskemu alebo lesnému využitiu (§ 11 ods. 1 písm. d/ zákona o pôde).

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, za pozemky alebo ich časti, ktoré nemožno vydať podľa ods. 1 písm. a/ až h/ sa oprávnenej osobe prevedú bezodplatne iné pozemky vo vlastníctve štátu v primeranej výmere a kvalite ako boli jej pôvodné pozemky a to pokiaľ možno v tej istej obci, v ktorej sa nachádza prevažná časť pozemkov, pokiaľ s tým oprávnená osoba súhlasí.

Náhradu za pozemky, ktoré sa podľa tohto zákona nevydávajú, a za ktoré nebol poskytnutý oprávnenej osobe iný pozemok poskytne štát. Výšku náhrady v hotovosti upraví vláda Českej republiky a Slovenskej republiky svojim nariadením (§ 16 ods. 1 až 6).

Ostatné náhrady podľa § 14 a § 15 zákona, poskytne právnická osoba (právny nástupca), ktorá vec drží alebo ju držala v čase zániku nehnuteľnosti alebo ju previedla na osobu, ktorá nehnuteľnosť podľa tohto zákona nevydáva. Ak túto osobu nemožno zistiť, alebo ak touto osobou je rozpočtová organizácia alebo príspevková organizácia, náhradu poskytne štát prostredníctvom pozemkového fondu (§ 17 ods. 1) podľa všeobecne záväzného právneho predpisu. Taktiež náhradu podľa § 14 a § 15 poskytne štát, ak bývalé národné výbory alebo zbor povereníkov previedli hospodárske budovy a rodinné domčeky do vlastníctva fyzických osôb.

Na konanie o nárokoch oprávnených osôb v zmysle zákona o pôde sú príslušné pozemkové úrady podľa § 9, v spojení s § 5 ods. 5 písm. g/ zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách.

Pre konanie pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutie o priznaní práva na náhradu podľa § 6 ods. 1, 2 a 3 zákona o pôde platia všeobecné predpisy o správnom konaní, teda ustanovenia zákona č. 71/1967 Zb. v platnom znení o správnom konaní – správny poriadok.

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie, pričom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia ako aj skutočnosti všeobecne známe, alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu, ktorého súčasť tvorí administratívny spis žalovaného správneho orgánu zistil, že správny orgán obidvomi preskúmanými rozhodnutiami rozhodol, že navrhovateľ je oprávnenou osobou podľa § 4 ods.1 a ods.2 zákona o pôde – pôvodní vlastníci alebo ich právni nástupcovia, ktorí sú v súčasnosti združení v H., všetci zastúpení Ing. J. B., ktorá spĺňa podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. n/ (vyvlastnenie bez vyplatenia náhrady), a § 6 ods. 1 písm. d/ (odňatie nehnuteľnosti podľa zákona č 81/1949 Zb.) .

Z odôvodnenia prvého rozhodnutia vyplýva, že správny orgán na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že oprávnené osoby síce spĺňajú zákonné podmienky pre priznanie vlastníctva, avšak žiadané pozemky v kat. úz. P., zapísané v pzkn. vložke č. 1 ako parcely č. X., č. X., č. X., č. X., č. X., a vo vložke č. 2 ako parcely č. X., č. X., č. X., č. X., č. X., č. X., a č. X. sú v súčasnosti buď zastavané stavbami, ktoré neslúžia poľnohospodárskej ani lesnej výrobe alebo sú vo vlastníctve fyzických osôb, ktoré nie sú povinnými osobami k vydaniu, alebo tvoria koryto vodného toku, čo vyplýva z identifikácie parciel zo dňa 30.10.2008 č. K2-1182/2008, z ktorých dôvodov im žiadané pozemky nevydal a priznal im právo na náhradu.

Druhým rozhodnutím vo výroku pod bodom 2/ oprávneným osobám priznal vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, pozemkom

- a) v katastrálnom území P., KN-C č. X. - ostatná plocha o výmere 230 m² a KN-C parc.č. X. - ostatná plocha o výmere 3133 m² a
- b) v katastrálnom území K., KN-C parc.č. X. - orná pôda o výmere 1673 m² s tým, že dňom nadobudnutia vlastníctva je deň, v ktorom toto rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. V bode 3 výroku uviedol, že Katastrálny úrad v Trenčíne, Správa katastra P. zapíše nehnuteľnosti (v bode 2) do katastra nehnuteľností na tých vlastníkov – oprávnené osoby, a v podieloch, ktoré sú uvedené pod poradovým číslom 1 až 892. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že podľa aktuálnej identifikácie parciel č. X. zo dňa 13.06.2008 k vydávaným častiam parciel č. X. a č. X., a k celej výmere parcely č. X. nie je založený list vlastníctva, neexistuje ani zákonná prekážka vydania, teda môžu sa vrátiť oprávneným osobám.

Spoločenstvo (navrhovateľ) je v zmysle zákona č. 181/1995 Z.z. riadne zaregistrované na správnom orgáne – Obvodnom lesnom úrade v Prievidzi rozhodnutím OPL 96/877 zo dňa 18.10.1996.

Odvolací súd pri preskúmaní napadnutého rozsudku viazaný rozsahom odvolacích dôvodov uvedených v odvolaní navrhovateľa, zameral pozornosť predovšetkým na tú skutočnosť, či súd prvého stupňa v intenciách zákona preskúmal zákonnosť rozhodnutí správneho orgánu týkajúcu sa časti, v ktorej rozhodoval o nevydaní pozemkov oprávneným osobám a o priznaní im náhrady za pôvodné pozemky.

Zhodne ako súd prvého stupňa mal za preukázané, že pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu vyvlastnením bez vyplatenia náhrady, nie je možné vrátiť oprávneným osobám z dôvodu existencie zákonných prekážok vydania a preto im bola správne priznaná náhrada. Priznať náhradu za nehnuteľnosti, resp. tie časti parciel, ktoré boli preukázateľne odňaté v rozhodnom období vyvlastnením a slúžia účelom, na ktoré boli odňaté – vyvlastnené, umožnili údaje v identifikácii parciel a zvyšok parciel zostal vo vlastníctve oprávnených osôb.

V prípade druhého rozhodnutia neexistujú zákonné prekážky nevydania nehnuteľností a pokiaľ ide o ich výmeru (pôvodné pzkn. parc.č.X. k.ú. P. a č.X. k.ú. K.), tieto boli predmetom ďalšieho rozhodnutia č. OPU-160-2009-2593/816-C, ktoré ešte nie je právoplatne ukončené. Pôvodná pozemkovoknižná parcela č. X. vo vložke č. 1, kat.úz. P. sa rozhodnutím č. OPU-160-2009-3688/841-C vracia v celej výmere.

Odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.)

Po preskúmaní spisového materiálu, postupu a rozhodnutí odporcu aj odvolací súd vyhodnotil námietky navrhovateľa ako nedôvodné a dospel k záveru, že správny orgán a tiež krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vyporiadal sa so všetkými námietkami navrhovateľa, ktoré náležite, dostatočne zrozumiteľne a podrobne odôvodnil, preto sa s jeho dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje a nebude ich opakovat'.

Z uvedených dôvodov a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľa nevyhovel a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi, ktorý nemal v konaní úspech ich náhradu nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 19. augusta 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková